

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 8. 1. 1919, sp. zn. Kr. I 16/18

Číslo: 1/1919

Právní věta:

Skutečnost, že zloděj odhodil, byv při krádeži přistižen, věc ukradenou, kromě z lítosti i ze strachu, nevylučuje o sobě účinné lítosti po rozumu § 187 tr. zák., ačli tu není některého z předpokladů § 188 lit. a tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 08.01.1919

Spisová značka: Kr. I 16/18

Číslo rozhodnutí: 1

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudek v nepřítomnosti obžalované vyneseny dovolává se jejího výsledku. Zde přiznává se obžalovaná ku krádeži jí za vinu kladené, tvrdí však, že okradená postřehla krádež peněženky se 60 Kč, dala se do pláče a obžalovaná dílem z lítosti, dílem ze strachu peněženku s penězi odhodila, vlastně pohodila a poškozená si peněženku sebrala. Poškozená ani jiní svědci nebyli během řízení vůbec vyslechnuti.

Na základě tohoto kusého materiálu nelze ovšem prozatím tvrditi, že obžalovaná podmínkám § 187 tr. zák. skutečně vyhověla. Nelze však také bez dalšího objasnění věci podmínky beztrestnosti ve smyslu zmíněného místa zákona se vší určitostí vyloučiti. § 187 tr. zák. předpokládá totiž jen, aby celá škoda z krádeže vzniklá z účinné lítosti, tedy dobrovolně, dříve než vrchnost o krádeži zvěděla, pachatelem samým byla nahrazena. Že dle vlastního udání obžalované vedle lítosti rozhodným pro vrácení peněženky s obsahem byl též strach, účinnou lítost ještě nevylučuje, pokud nenastal některý z případů § 188 lit. a) tr. zák., pokud totiž pachatelka neodhodila peněženku jen proto, poněvadž neměla naděje, že jí bude možno kořist zachrániti.